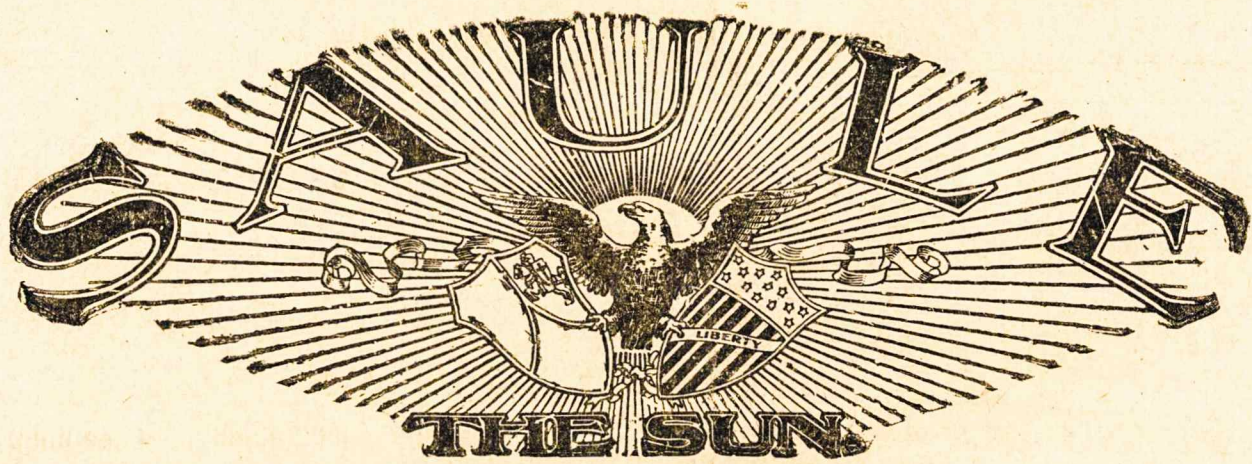

Amerikonai Prie Okinawa

Isz Amerikos

Stalinas Nori Konferencija Valdyti

WASHINGTON, D. C. — Amerika ir Anglija nepriima Lublino Lenku valdzios in San Francisco Konferencija. Stalinas pasiunte praszyna kad Lublino Lenkams butu duota vieta ir balsas toje Konferencijoje. Amerika ir Anglija atsake Staliniui kad to negali buti ir nebus, nes Yaltos Konferencijoje Stalinas prizadejo kad Lublino Lenku valdzia bus pertvarkyta. Iki sziol nieko panaszaus nematyti.

Lenku valdzia Londone taipgi netures nei vietos nei balsu toje Konferencijoje. Viskas taip sumaiszyta, suraizgyta, kad dabar sunku suprasti ne tik kas su Lenkais bus, bet ir kas isz tos Konferencijos bus.

Staliniui visai nerupi Lublino Lenkai: Jis nepaiso ar Lenkai gaus vieta ir balsu, bet jam butu labai gerai Lenkus czia instumti, nes tai butu jam vienas daugiau balsas. Nes Lublino Lenkai taip szoks, kaip Stalinas dainuos.

Stalinas jau ir taip nori bosauti, jau dabar reikalauja triju balsu toje Konferencijoje. Amerika irgi nori tris balsus jeigu Stalinas gaus ko jis nori. Dar Konferencija neprasidejo, jau beveik galima sakyti kad nieko gero isz jos neiseis.

Amerikos trys balsai mazai ka reisz priesz tris Rusijos balsus. Rusijos delegatai visi vienbalsiai balsuos ir vienybes laikysis, nes jie darys taip kaip Stalinas jiems insakys. Amerikos delegatai darys ir balsuos kaip jie nores ar kaip jiems patiks. Reiszkia Amerikos trys balsai susiskaldys ir Stalinas viska savotiszka susitvarkys ir mums vel szpyga parodys.

Mire Isz Netiketo Giliuko

BELFAST, ME. — John Graye kromininkas krito negyvas po aplaikymo telegrama, buk jisai pasiliko locnininkas 500 tukstancziu doleriu paliktus per dedenia Mrs. Sue Davison isz Billings, Mont.

Minksztu Angliu Anglekasiu Ir Operatoriu Posedis Da Vis Tesesi

WASHINGTON, D. C. — Unijos Prezidentas John Lewis paliepe minksztu anglekasiams dirbti per visa Balandzio menesi, o jeigu operatoriai nesusitaikins su anglekasiais, tai kasyklos ketina sustoti Geguzio 1-ma diena.

Kodel Kanada Turi Daug Mesos Ir Maisto?

WASHINGTON, D. C. — Kaip Senato ir Kongreso paskirta komisija pasiteiravo kodel Kanada turi daug daugiau mesos ir maisto negu Amerika, ir kodel Anglija neima daugiau mesos ir maisto isz Kanados negu isz Amerikos, ta komisija gavo szitoki paaiszkinima: "Uz tai kad jeigu Anglija imtu miesos ir maisto isz Kanados, ji turetu pinigais uzmoketi." Tai labai geras biznis. Anglija ima isz musu, uz tai kad jai nereikia ir nereikes mums atmoketi!"

Ukininkas Mire Isz Baimes

VALLEY CITY, N. DAK. — Geo. Forster, ukininkas ana diena mire nuo persigandinimo Foresteris aplaike keleta kerszinancziu laiszknu nuo banditu, kuriose kerszino ji pagriebti. Ukininkas presiemes nepaprasta baimę, kad gali ne tekti gyvasties, pradejo nesveikto nuo ko mire.

Nepaprasta Giminysta

SANTA FE, N. M. — Kas turi gera prota gali iszriszt szita nepaprasta giminysta: praeita meta St. Coles, 25 metu apsipacziavo su naszlia, kuri turejo suaugusia dukrele. Coles tevas, kuris turejo 45 metu, apsipacziavo su savo produkte. Per ta apsipacziavima tevo motere pasiliko uoszve del savo produktes, o jojo produkte pasiliko jam uoszve. Jo tevas pasiliko jam posuniu. Nesenei Coles moczekla, dukte jojo paczios pagimde sunu. Kudikis yra Coles brolis, del to kad jisai yra Coles tevo sunus. Kudikis taipgi yra sunum Coles paczios dukters ir jo anuku.

Surado Savo Broli

COLUMBIA, S. C. — Turedamas koki tai nepaprasta prijautima, Walter Faust, nuejo prie upes kranto ir rado savo dingusio brolio Irwino. Koki budu brolis dingo tai da ne isztirinetu.

Tevas Uzsmauge Savo Suneli

JACKSON, TENN. — Moe Felix sugryzes namo girtas, ir inejas in miegkambari, puole ant lovos ir uzsmauge savo maza suneli kuris miegojo ant paduszkos. Felixas suprates ka padare, pradejo nesveikotis ir dabar randasi ligonbuteje.

-- K A R E --

Anglijos Kariszki Laivai Stoji In Talka Su Amerikos Laivyniu

GUAM, PACIFIKE. — Anglijos didziausi kariszki laivai jau stoji in talka Amerikos laivynui ir dabar jieszko ir praszo kad Japonas nosi iszisztu. Amerikos Laivyno Admirolas Chester W. Nimitz pranesza kad Anglijos laivynas jau keleta kartu susitiko su Japonais Pacifike. Anglijos galingas ir didingas laivynas, kuris jau daug sykiu su prieszu ant mariu susitiko ir kurio vadovas yra Vice-Amirolas Sir H. Bernard Rawlings ant laivo King George V. Szitas Kariszkas Laivas, King George V., yra tas laivas kuris buvo paszauktas in pagelba priesz Vokiecziu galingiausia, stipriausia, drucziausia ir in visa svietu didziausia. Kariszka laiva, "Bismarck" Vokiecziu Kariszkas laivas "Bismarck" paskandino didziausi Anglijos kariszka laiva, "Royal Oak." Visa Anglija sudrebejo ir visas svietas nustebo kaip tas atsitiko, nes iki tada, Anglija buvo visu mariu karaliene. O dabar Vokietis nuskandino didziausi josios kariszka laiva. Tai buvo juoda diena visoje Anglijoje.

Anglijos Karo Sztabas iszleido insakyma, kad visi kariszki laivai, kur jis nebutu Atlantiko vandenyse, vytusi ta Vokietijos laiva "Bismarck" ir nepaisant kad ir puse Anglijos laivyno zutu, turi ta "Bismarck" pasivyti in nuskandyti. Anglijos garbe to reikalavo. Kokie penki Anglijos didziausi ka-

(Tasa Ant 2 Puslapio)

Rusai Uzeme Baltikos Porto Miestu Danziga

1,400 Amerikos Laivu Ir 1,500 Eroplanu Uzpuole Ant Okinawa Sala; Vokiecziai Sako Kare Neuzilgio Pasibaigs; Amerika-Anglija Neprieme Lublino Lenku Valdžios In Konferencija

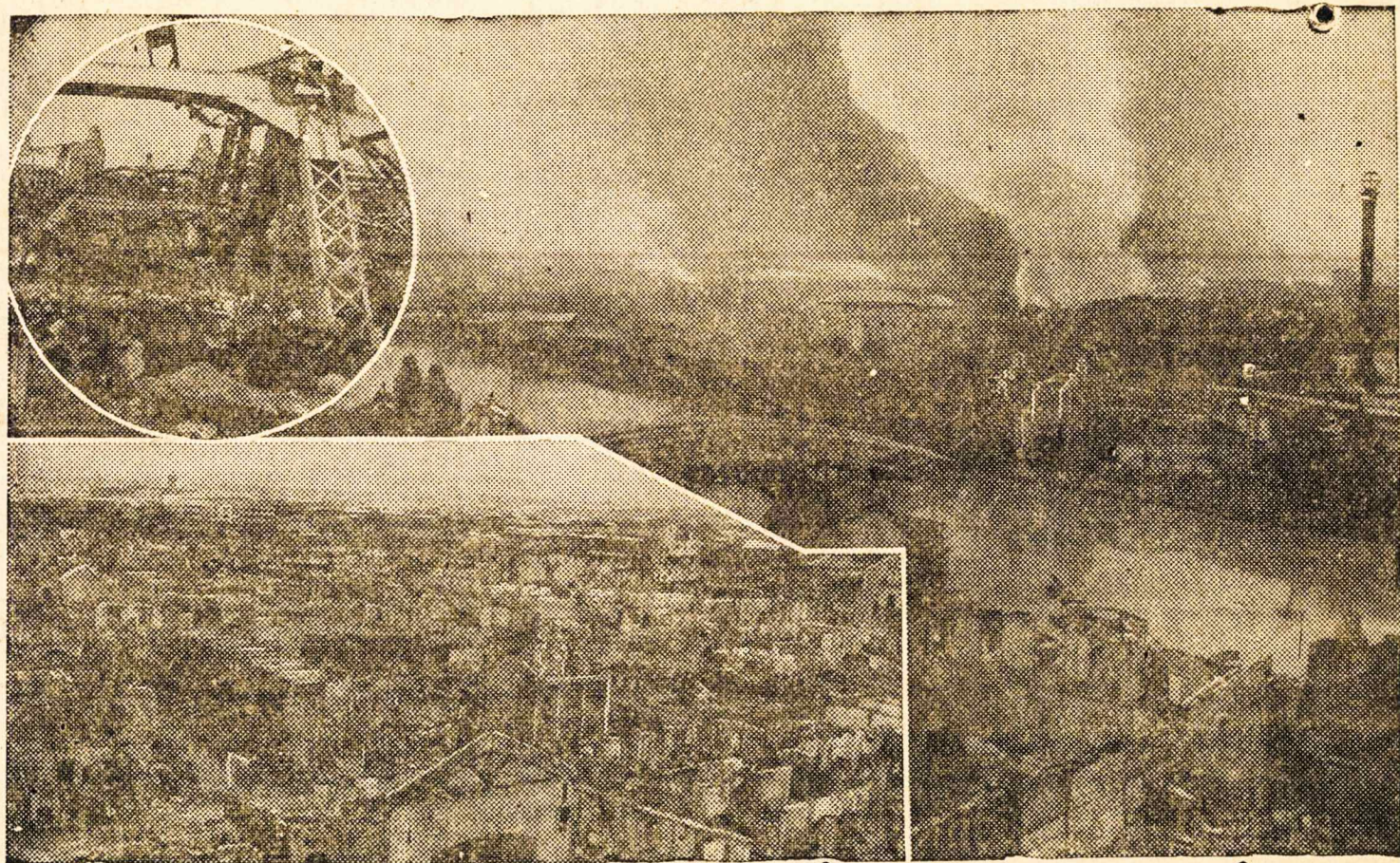
Anglijos Armija Sulauze Vokiecziu Tvirtoves

PARYZIUS, FRANCIIJA. — Vokiecziams ilgai rupejo dazinti kur Anglijos Antra Armija su Generolu Sir Miles C. Dempsey. Vokiecziai zinojo kad ta antra Anglijos armija kur ten prie rubeziaus, bet kur taip tai niekas nezinojo. Net ir Amerikos laikraszcziai buvo pradeje klausiti ir prikiszti kad ta antra armija nieko nedaro, niekur niekam nepadedu. Dabar ir musu laikraszcziai ir Vokiecziai dazinojo. Generolas Dempsey su savo antra armija sulauze Vokieczio didziausias tvirtoves apie Brunen ir dabar eina stacziai in Westphalian lygumas. Szita armija perskele Vokiecziu armijas ir iszmusze ju tankas ir pradejo pirmiausia laužtis ir marszuoti stacziai in Ruhr lygumas, kur yra ar buvo didziausi Vokietijos fabriškai ir geriausi ukiai, puikiausios farmos ir aliejaus ir gazolino szuliniai.

ISZ GUAM, PACIFIKE. — Amerikos 10-ta armija uzeme Okinawa sala, 360 myliu nuo Japonijos. Japonai visai negalvojo kad Amerikiecziai iszdrystu taip arti prie pat Japonijos lysti, ir uz tai jie buvo visai nepasirengę ir nepasiruosza apsiginti. Tik keturi eroplanai pakilo priesz Amerikieczius ir in trumpa laika likos nuszauti. Szitas uzpuolimas prasidejo Velyku rytu. Admirolas Nimitz pranesza kad 1,400 laivu ir 1,500 eroplanu prisidejo prie szito uzpuolimo. Per 9 dienas ir naktis pirma szito uzpuolimo Amerikos lakunai pyle ir liejo bombas ant szitos salos. Keleta valandu priesz tai 100,000 musu kareivu iszlipo ant tos salos, o laivai priplauke visai arti prie kranto ir paleido visas savo armatas ir karabinus ir viska naikino ir griove.

ISZ PARYZIAUS, FRANCIIJA. — Amerikos 1-ma ir 9-ta armija isz rytu puse Vokietijos apsiaube apie szimta tukstancziu Vokiecziu, o Generolo Geo. S. Pattono, Jr., 3-czia armija tik 150 myliu nuo Berlyno. Anglijos 2-tra armija muszasi su Vokiecziais prie Muentere, o 7-ta armija eina prie Main upe netoli nuo Nurembergo, ir 100 myliu nuo Czekoslovakijos rubeziaus. Zinios isz Berlyno sako, kad kare gal pasibaigs szia menesi!

ISZ LONDON, ANGLIJA. — Rusu Primieras Josef Stalinas pranesze kad invazija buvo padaryta ant Austrijos ir du uzpuolimai ant Vinnos ir Italijos, ir toli in sziauriu puse; uzeme Baltikos porto miesta Danziga ir iszkele Lenkiszka valstina veliava. Rusu armija dabar artinasi prie Jugoslavijos rubeziaus ir uzeme Nasyatada miesta, netoli sostaples miesta Zagreb.

Manilos Miestas, Philippinuose, Sunaikintas Per Japonus

Mahanoy City, Penna.

Szlubas Ponaitis

(Tasa)

damas gulti, pasizsaulke seni Szepoje, prie didelio pono Skardulio rasmomojo stalo, se-dejo szlubas ponaitis. Jis, pa-liepus, ramiai pakele rankas auksztyn ir leidosi surishti. Du karininkai atsideje iszkrate viska szepa, bet jokiu maiszta lieczianczin svarbu popieriu nerado. Tada vienas priejo prie senio Skardulio ir atstates in jo 'kakta revolveri, pasake:

— Asz skaitysiu ligi triju. Jai nepasakysi tamsta, kame sudeti maisztininku popieriai — mirsi!

— Jis nieko nezino. Kaltas tik asz, ir viska atiduosiui, — ramiu balsu pasake ponaitis.

Visi atkreipe demesi in ji. Atriszo rankas ir ponaitis, ati-dares slaptus stalo stalczius, patiese karininkams visus te-vo svarbu popieriu: susiraszine-jimus, atzmetus zemelapius, maisztininku sauraszus ir ki-tokius.

Ponas Skardulis nustebeš žiurejo in sunu, kramte piktai lupas ir mintyse kartojo: "bail-ys!"

— Dabar parodysiu musu ginklu sandelius, — pasake szypsodamas ponaitis, kada karininkas popieras susidejo in masznia. Paeme isz stal-cziaus dideli raktu ryszuli ir nuvede visus in namu sande-lius.

Parode viska, iki pat smulk-menu, neaplenkes net maiszti-ninkams paskirtu maisto kon-servu ir riebalu.

Jau szvito, kada baige viska rodyti. Net suszilo darineda-mas daugybe duru ir ardyda-mas gudrias pono Skardulio dekoracijas, ginklus slepiant padarytas.

Paibaigus nuvede ji in valgo-maji kambari. Atsidedo ezia prie lango ir žiurejo, kaip ka-reiviai kieme krove in vezimus maisztininku ginklus. Ji sau-gojo keturi kareiviai, bet po-naiezinui tas mažai rupejo. Ra-mus, patenkintas, jis visa szir-dimi džiauges padares pirmaji darba Lietuvos naudai.

Tam pacizam kambaryje, taip pat stropiai saugojami, nuleide galvas, paniure ir pik-ti sedejo jo tevas ir burelis jau arestuotus maisztininku. Po-naitis in juos nekreipe deme-sio, nors szie sznabzdedami sa-vo tarpe, gana garsiai vadino ji bailiu.

Apie dvylikta valanda in dvara automobiliu isz Kauno atvyko aukszti karininkai ir civaliai. Prasidejo tardymas. Dvarininkai laikesi iszdiziai in kaip kuriuos klausymus vi-sai neatsakydami. Tik vienas szlubas ponaitis papasakojo viska, ka žinojo apie rengtaji maiszta, visa kalte pasiimda-mas sau. Pasake net, jog ta maiszta reinge nesenai isz Len-kijos atvykes.

Tuoj po to invyko karo teis-mas. Visus maisztininkus su-sodino in automobilius, ir rai-teliam lydynt, iszveže in Kau-na. Dvare paliko tik ponaiti ir seni Skarduli. Teva iszteisino, o sunu, kaip vyriausi maisz-to reingeja, nutare ta paczia diena suszaudyti.

Prie pat ezero kranto kare-iviai iszkase gilia duobe, o jos kraszte inbede žmogaus auksz-tumo basli. Penkiolikos žings-

niu atstu iszsirikiavo burys kareiviu. Ponaiti pastate prie baslio ir norejo uzriszti akis, bet jis neleido. Atsistoj prie savo kapo ramus, nenusimines. Kiek iszbales veidas szypsojas sviesia szypsena, o akys žilbe-jo pasiryžimo ugnimi. Aplinkui susispiete susirinke kai-miecziai ir dvariszkaiai. Apsid-aire ponaitis in visas szalis, ir pastebejes susirinkusiujn tarpe seni kaimietii, pas kuri tik vakar buvo apsilankes, linktelejo jam galva. Pažiurejo in debesuota dangiu, in ezera, in laukus, žvilgterejo in puiku te-vo dvare ir drasiai paskui inbe-de akis in prieszais stovin-czius kareivius.

Pasigirdo trumpa komanda. Pora deszimeziu szautuvu tutu atsikreipe in ponaiti.

— Dabar skaieziuos ligi tri-ju ir paskui szaus, — pamane jis.

Bet karininkas neskaieziuo-damas mostelejo balta skepe-taite. Sausai kartu suturejo szautuvai ir szuviu garsas aidu paplito apylinkese. Sumo-jo ponaitis rankomis, lyg no-redamas prispausti prie kruti-nes visus susirinkusius, visa Lietuva ir kartu su basliu kri-to in duobe. Keli kareiviai szo-ko su kastuvais ir bematant duobe užkase.

Mire jaunas kilnus szlubas ponaitis ir nieks nezinojo, kad mirdamas siunte nuoszirdu sveikinima Lietuvai, laimino Lietuvius, in ji ginkla atkrei-pusius. Zovada perleke eskad-ronas raiteliu per jo kapą, ir jokio zenklo, kur guli ponai-czio kunas neliko.

Daug invairiu gandu po to pasigirdo apylinkeje. Visi kal-tino ponaiti maisztininka, ir pa-prasti kaimiecziai Lietuviai, kad maiszta kele, ir dvarinin-kai, kad buvo toks 'bailys' ir tardant iszdave visas paslap-tis. Kalbejo, kad kaz-koks in-teligentas, didis Lietuvis pa-triotas, parasze Lietuviu val-dziai smulku praneszima apie maiszta, pasirasze Lietuvos slapyvardziu.

Invairiai apie ta Lietuvi spe-liujo, bet tikrai nieks negalejo pasakyti. Tik Skardulis ir se-nis ukininkas, kuriam szlubas ponaitis pasisake greitai Lietu-vis, gal, suprato, kas raze ta laiszka. Skardulis greitai pase-no, susmuko, nustojo pir-myksztes savo energijos ir apie Lenku, maiszta ne užsi-minti nenori.

Iszsirupino leidima iszkasti sunaus lavona isz ezero kranto ir palaidojo ji parapijos kapi-nyne. Akmeniniame paminkle, kaip sunus per seni Sima pra-sze, liepe iszkalti Lietuvoszka užrasza.

Kapus lankydami apylinkes szlekots trauko pecziais, ta už-rasza perskaite ir sznibzdas, kad senis Skardulis, tur but sukvaiszo. Kaimiecziai irgi stebis.

In nenoromis visi ima tiketi senio ukininko pasakojimais, kad szlubas ponaitis buvo Lie-tuvis, maiszta iszdaves.

— G A L A S —

Istorija apie "AMŽINA ŽY-DA." Jo kelione po svietia ir liudymas apie Jezu Kristu.

20 Centai.

Saule Pub. Co., Mahanov City, Pa.

TARADAİKA

Tai ir po Velyku,
Szventes jau pranyko,
Vela prie darbelio,
Ir naujo vargelio.
Nekurie szvente keles dienas
Svaiguli gavo ne vienas,
Bet man atsilsio nera,
Vis po svietia huzia!

* * *

Lietuvams turbūt labai gražu,
Kaip eina iszsigert su Angliku,

Net juokas ima,
Kaip pradeda tupineti,
Apie koki ten smirdeli.
Vienas lietuvys pribuvo in
kita miesta,

Užejo in viena vieta,
Ir taip nusilake,
Jog niekas neprieme in
nakvyne,

Kada jau pusiaunaktis buvo,
Nakvyne pas viena žmogų
gavo,
Prieme tautieti pasigailejo
ir Angliko.

Bet ant rytojaus puikiai
kambaryje užtiko,
Lova ir asla puikiai iszrode.
Jan turbūt priveme in vales,
Kada abudu iszvere kaip kiau-
les,

Ir nuejo pas kitus,
Davadus Lietuvis,
Gavosi ant lovu, ilgai gulejo,
Pakol suvis neiszsipagiriujo,
Bet kiti vyrai laukan
iszprasze,

Ir prasze:
Idant apie tai aprasztytan,
Ir del visu apgarytan,
Idant su "kitais" ne užsidedu,
Ir su jais ne sebrantu!

* * *

Po szimts velniu, jeigu bobe-
les trauke už daug guzutes, tai
jau negražu, bet jeigu jaunos
merginos isztrauke pleczkute
ir gere guzutes tai jau tikra
velniava!

Savo akimis macziau,
Ir tyezia žiurejau,
Kaip merginos po blumersus,
grabaliojo,
Pleczkutes su guzute
isziminejo,
O ka prie vyru meilei
prisigretina,
O ir prie kiszeniaus pritykina,
Masznele su pinigais
prisisavina,
Ir gana!

* * *

Jau gana, net man bega seile,
Kaip atsimenu apie ta veseile,
Nesekysiu kur tai buvo,
Ir keno tai veselka atsibuvo.
Nes tai buvo Lietuvoszka,
O žinote, jog tada viskas
pyszka,
Galvos, nosys, stalai, kedes,
Kol nepribuna su palkom
dedes,
Koznas aukoves atkasajo
Bile innagi pasijieszkojo,
Ir prasidejo vaikiune musztyne,
O barszeziu galybe!

Turkiszkos angliukasyklos
iszskasa per metus milijona to-
nu angliu del sunaudojimo ant
savo laivu.

Pirkite Apgynimo Czedinimo
Bondus ir Markes.

Jo Kareiviai Užkariauja Filippinus

Japonams užimant Bataan, Filippinuose, Lieut. Gen. Jo-nathan M. Wainwright gindamas ta sriti ir su daugeliu ka-reiviu pateko Japonu nelaisve. Dabar kaip Gen. MacArthuras sugryžo in Filippinus, dalis pabegusių kareiviu dalyva-vo Japonu sumuszime. Gen. Wainwright randasi Japonu nelaisveje ir laikomas Formosoje ar Japonijoje.

Pirmutinis Vargas

PASAKYKITE, kas atva-
ziavo?
— Dabar jau neisztruks.
Kas atvažiavo? — ugi sztai kas
atvažiavo.

Mikutis isz karto nesuprato.
Tas, kurs turejes vezt Igna ir
Mare in kalejima, persistate
jam dideliu, baisy in szlyksz-
cziu ant pažiuros, o in ji žiu-
rejo saule apdegęs malonaus
veido aukles sveczias ir bežiū-
redamas szypsojosi. Apart
aukles ir jo, daugiau nieko ne
buvo. Pagalios, Mikutis supra-
to.

— Ar tu? — nuostabiai ir
drasiai paklause jis, žiureda-
mas tiesiog in kariszki.

— Asz! — placziai nusi-
szypsojes atsake szis, matomai
svyruodamas, ar jam priesz
ponaiti pakilt, ar sedet.

— Tu? Tu, tu niekszia! asz
tave, asz tave sudauzysiu! —
suecpe jis ir metesi pirmyn.

Bet staiga jo veidas persi-
kreipe burnos kampai suvirpe-
jo, ir jis garsiai ir gailistingai
pravirko, kaip verkia bejiegiai,
nuskriausti vaikai. Antstolis
drovedamasis juokesi ir dair-
damasis in szalis, skesczijo
rankomis.

Mikutis nubego in savo kam-
bary, užlindo in kampa palei
savo lova ir prisiglaude prie
sienos besilaikydamas abiemis
rankomis už krutines. Bejegis
piktumas vis dar vire jame ir
jieszkojo sau iszeities. Jis isz-
vydo ant grindu sesers lele,
pradejo mindziot ja kojomi ir,
pagalios, trenke ja in kita kam-
bary gala. Ant sienos kabojo
jo paties paveikslelis; jis nu-
stvere ji ir numete ant grindu.

Nuo tokio padidejusio veiklu-
mo jo dirbsniu tamprumas bent
kiek susilpejo; jis atsidedo,
prisiglaude kakta prie geleži-
nes lovos, nutilo ir pradejo sva-
jot. Jis svajojo apie jega.

Jam buvo reikalinga jega,
idant nubast visus tuos žiau-
rus ir prasikaltusius žmones:
teisejus, kurie nuteise Igna,
antstoli, kuris atvažiavo ji vež-
tis; aukle už tai, kad vaisinusi
antstoli uogomis, ir net teva.

Ant tevo Mikutis buvo supykęs
už jo matoma beszaliszsuma
kaslink Igno likimo. Jis turejes
užsistot, turejes iszvyt antstoli,
o jis pasiliko ramus, skaitė sa-
vo laikraszezius ir net pasakes,
kad Ignas "vis vien, kaip va-
gis."

Mikutis norejo atkerszyt vi-
siems tiems žmonems, taip
žiauriai ji ir jo drauga nu-
skriaudusiems.

Jis svajojo apie tai, kaip jis
nubausias teva, aukle antstoli
ir, begalvodamas apie bausme-
krapszte nagu atszoanciezis
nuo geležies dažus. Staiga jis
intempe klausa: jau pasigirdo
garsai tevo kalba ir bailus Igno
balsas. Akimirksnyj jis paszo-
ko ir iszbejo in szejmy-stube.

Tarp kambary, žemai nuleide
galvas, stovejo Ignas ir Mare ir
laiks nuo laiko mindzikavo.
Palei Mare, paslepęs galva in
jos rubus, stovejo Pauliute, o
motina žiurejo in ja isz vir-
szaus, ir jos veide dangiaus ma-
tesis bukaus nesusipratimo, ne-
gno baimes ir vargo. Užpakalyje
ju, už duru žiurejo smalsus
dvaro tarnu veidai.

— Nu, gerai — garsiai kal-
bejo Mikuczio tevas, — dabar
jau pavelu ir nieko ne pada-
rysi. Kaslink Pauliutes nesiru-
pinkit. Jai ne bus bloga, o apie
gyvenima ir mirti, tai Dievo
valia. Mes pasižadam ja prid-
bot. Sudie, Ignatai! Kagi da-
ryt!! Sudie!

Tevas mosterejo ranka, kaip
in duodamas suprast, kad atsi-
sveikinimas užbaigtas, bet
nieks nesijudino isz vietos. Ig-
nas tyloje ir atbukusiu žvilgs-
niu žiurejo sau in kojas.

— Taip, mes prižadam, —
drebaneziu balsu pridure mo-
stina, isztiesdama ranka Pauly-
tei, bet tuojaus-gi ja nuleido ir
atsisuko.

— Dabar jau reikalo nepa-
taisysi! — vel prakalbejo tevas
kuram, matoma, szitu žmonių
tylus nusiminimas jau pradejo
insipykt — Jau reikia kaip
nors. Laikas jau ne taip di-
delis, pergyvensi. Ka-gi daryt?

Mare tyliai atstume Paulyte,
padare žingsni pirmyn ir tye-
dama pavirto prie ponios koju,
dasilytedama kakta grindu.

— Marijona! — suszuko sz-
i ir aszaros isz karto isztryszko
isz jos akiu. — Nesilenk inan.

Marijona! Tu man patikek: asz
apsaugosiu tavo mergaite. Asz
tau prizadu. Nepulk in kojas!
Ji pasilenke, dasilytejo dre-
banezia ranka Mares peties ir
pati drange su ja pasijuto be-
sedinti ant grindu.

— Reikia kentet. Visiems
reikia kentet! — paskubomis ji
sznabzdejo. — Visiems reikia.

— Nu, gana, gana! — ne-
slepdamas savo nekantrumo,
prabilo tevas. — Asz labai su-
sisielojes. Asz buvau tavim,
paterkintas. Ignatai. Atbuves
laika, vel ateik. Priimsiu. Kas-
link duktes, tai nesirupink. Da-
bar Sudie! Sudie!

Jis paeme paczia už rankos
ir buvo benoris ja su savim isz-
sivist, bet szie ranka palinosavo
ir dar karta drucziai Mare ap-
kabino.

— Reikia kentet! — dar
karta ji sznabzdejo.

Mare pakilo. Ji apvede aki-
mis kambari in apsisztoje ant
Mikuczio. Viena akimirksni
moteris ir bernaitis žiurejo vi-
enas kitam in akis, paskui Miku-
tis bailiai nuleido blakstienas
ir pasiere pirmyn.

— Sudie! — tare jis labai
tykiai ir labai meiliai. Bet Ma-
re tyledama nepaliove in ji žiu-
rejusi, lyg dar kaz-ko nesu-
pradamas. Tuomet Mikutis
nusikreipe in Igna. Jis isztiese
ranka, Ignas ja paeme ir staiga
pasilenke ties pacziu kudikio
veidu.

— Ar gailiesies, — Pauliu-
tes? — paklause jis.

— Gailiesiuos! — rimtas ir
iszkilmingai atsake Mikutis ir
drasiu žibarteziu žvilgsniu pa-
žvelge in liudnas savo draugo
akis. Ignas paglostė ranka vai-
ko galva, paskubomis persizę-
nojo ir nusidave in duris.

— Marijona! — kaz-kas isz
tarnu paszauke: — Marijona!
Ignas, girdi jau iszejo. Taves
ten laukia! iszeik! Vezimas pas
prieangi.

Jaunoji moteris suvirpejo,
bukas nesusipratimas iszi-
reiszkimas persimaine in bai-
me. Drauge su ja, inkniubus
veidu in rubu padelkas, stove-
jo Pauliute ir drebejo visu ku-
nu. Ji iszleto pasisuko ir isz-
ejo.

Vaikas, susilaikydamas nuo
verksmo, iszpradzios žingsniu
o paskui tekinas nubego in sa-
vo kambary ir vel atsidedo ant
lovos, tamsiai žiuredamas
priesz save. Koridoriuj pasi-
girdo tevo žingsniai. Jis inejo
in vaiko kambary ir sustojo ties
Mikuczio.

— Ko tu ezia sedi? Eik pas
aukle — tare jis.

Vaikas tyloje ir nesijudino
isz vietos.

— Mikai! — asztriai suszu-
ko tevas, — ar asz tau sakau,
ar ne?

Vaikas pakele galva ir mete
in teva rimta, ne malonu ir
alkyva žvilgsni.

— Paklausyk — sziek tiek,
suminksztesjes prabilo tevas —
tu, rodos, pyksti ant manes?
Prie ko ezia asz? Ar-gi asz kal-
tas? Jog man reiketu tau gero-
kai inkrest: kaip tu iszdrysai
rekt ant antstolio? Taip pasa-
kyk man! — ne kantriai su-
szuko jis, jausdamas, kad
smingantis sunaus žvilgsnis ji
erzina ir kaip ir kliudo.

— Tegū, — tykiai ir ramiai
tare Mikutis.

— Kas tegū?

— Tegū tu mane bari. Man
dabar vis viena.

Tevas ne žinojo ka atsakyt.
— Nu, gerai! — tare jis. —

O asz su tavim dabar ir kalbet
ne noriu.

Jis apsisuko ir buvo becinas
in duris.

— Pagal tavo nuomone —
suszuko jam pavymui Mikutis
— pagal tavo nuomone, ji rei-
kalinga arbata ir uogom pavai-
szint, kaip aukle?

Tevas apsisztojo.

— Kiekvienas daro savo
darba — pastebejo jis — pildo
savo pareigas. Antstoliui buvo
insakyta važiuot ir parsivezt
Igna, jis ir nuvažiavo. Jis szau-
nus, geras žmogus, o tu ji nu-
skriaudiai. Ir tu užgavai mane,
aukle. Už ka?

Mikutis iszleto nuleido akis,
ir ant jo veido aiszkiai atsi-
sivist, bet szie ranka palinosavo
spindejo nesusipratimas ir so-
pulus.

— Ne gerai, vaikel! — pamo-
kinancieziai iszmetinedamas pra-
tare tevas ir iszejo isz kamba-
rio.

Mikutis sedejo nesijudinda-
mas.
"Ne gerai, vaikel! — atsi-
thine jis iszmetinejanti, beveik
malonu tevo balsa, — Negerai?
Užgavai? — kankinancieziai gal-
vojo vaikas. — Asz užgavau. O
jie visi. Igna, už ka?"

Mikutis nuleido galva ir vai-
kiszka susirauke.

"Kiekvienas daro savo dar-
ba. O kaipgi iszejo tokis ne ge-
ras piktas darbas?"

Jis pakele akis, ir jo nusiste-
bejusiam žvilgsenyje sustingo
kankinancieziai sunkus klausi-
mas.
— GALAS.

ISTORIJE apie Ila isz ma- iszo iszlins, Al-

yya in virszu iszkils, Kaip už-
laikyti sveikata ir apsaugoti
szejmynele nuo lygu, Verta Ne-
užmirszt, Kaip dagvynt 100
metu, Pamokinimai, Apie boba
ka negalejo savo liezuvio su-
laikyti, Leibaus gimoras, Gir-
tuoklis Jurgis, Kaip pažint at-
maina oro, Ožka isz Dzukijos,
Geros rodos, Gailinga ypata,
Galybe Meiles, Juokai, Ragan-
iszka Lazdele, Teisybes ir Bo-
ba kaip ir visos Bobos. 15¢.

"SAULE" - MAHANOV CITY, PA.

"SAULE" YRA GERIAUSIA DOVANA!

Jeigu nežinai kokia
nupirkti Dovana savo
Draugui ar Draugei,
tai užraszk jiems laik-
raszti "Saule." Pra-
linksmins jiems gy-
venima, ant viso me-
to ir džiaugsis isz ta-
vo dovanos! Prenu-
merata Suv. Valstijo-
se metams \$4.00;
Kitose Vieszpatis-
tese \$5.00. Užraszant
reikia drauge ir pre-
numerata siunsti per
Money-Orderi arba
pinigais registruotam
laiszke.

Saule Publishing Co.,
Mahanov City, Pa.

Zinios Vietines

— Balandis — April.
— Po Velyku.
— Szventes praejo tykiai.
— Panedelyje apie 12:15 val. anksti ryta, kas tokis paleido ugnini signola isz bakso 4-3, iszszauskama ugnagesius, bet pasirode, kad ugnies nebuvo.

— Utarninke, Birželio (June) 11-ta diena pripuola rinkimai ant pavietu ir miestizku rinkimu.

— Panedelyje Balandžio (Apr.) 2-tra diena, iszkeliavo 22 vyrukai in Wilkes-Barre, Pa., kurie likos priimti in tarnyste. Visi iszkeliavo bosu: Mahanoy City.

James B. Smith, Joseph J. Berosh, John Davidson, Edward D. DiGiammarino, Stephen Bottock, Bernard J. Bobbit, Francis W. Miller, Joseph J. Oniffrey, William L. Kinsinger, Charles I. Mellen, Joseph B. Onefsky, James J. McClafferty, Charles T. Eckrode, Edward F. Marshall, Emil L. Gonzales, Joseph E. Serano, Leonard C. Bokus ir Joseph J. Roos.

Morea:
Russell Williams, Jr.
Maple Hill.
Andrew E. Downey.

Shenandoah, Pa.
Walter A. Finkowski.

New Philadelphia:
Andrew A. Ferrence, John J. Lutsky, ir Joseph C. Wassell.
Middleport.
Carl J. Valentine.

Cincinnati, Ohio.
John J. Malone.

SHENANDOAH, PA.

— Gerai zinomas visiems "Tony Rose (Pasquale Adonizio) isz Pittstono, parandavojo Packer No.5 angliu kasykla nuo East Bear Ridge Colliery Co., ir dabar bus zinoma kaip po Rose Valley Coal Co.

— Ant pardavimo, namas ant 332-334 W. Mahanoy Ave., Mahanoy City. Atsiszaukite pas: MRS. N. MC'GONIGLE, 113 N. Jardin St., Shenandoah,

Frackville, Pa. † Ponia Marijona M. Bendrikienė, 74 metu amžiaus, mire Petnyczios ryta, namie, 257 So. Line Uly. Gime Lietuvoje, pribuvo in Amerika 55 metai adgal. Per 37 metus pergyveno czionais mieste. Josios vyras Jokubas mire daugelis metu adgal. Prigulejo prie Apreiskimo P. M. Liet. parapijos ir prie bažnytinu drauguviu. Velione paliko du sunus: Vinca ir Antana mieste; trys dukterys: M. Markievicziene, J. Vaitkeviciene ir M. Ruthiene taipgi 19 anuku ir 2 pra-anuku. Laidotuves atsibus Utarninke, su apeigomis Apreiskimo P. M., bažnyčioje 9 val., ryta, ir palaidota parapijos kapuose.

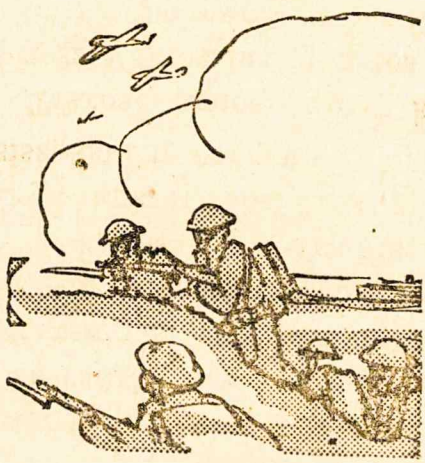
Akyvi Trupinelei

— Gal brangiause knyga ant svieto yra Žydiszka biblija kuri randasi Vatikane, Ryme, už kuria Žydai davinejo popiežini net 100 tukstancziu doleriu.

— Upe Nilus turi daugiause visokiu žuvu ne kaip kita kokia upe ant svieto, nes joje sugavo net 9,652 visokiu žuvu.

GENYS MARGAS

"Karo Pabaigos Gandai"

ANA sanvaitia pakilo gandai ir zinios kad karas jau baigiasi. Žmones prilipo prie radijo ir lauke kada praneskad Vokietis jau sumusztas ir karas baigtas.

Szitie gandai kilo, kaip vienas reporteris ir radijo žiniu skelbejas gerai nesuprato ka Rooseveltas norejo pasakyti apie ateinancia San Francisco Konferencija. Viena minuta po to klaidingo paskelbimo, visos radijo stotys atszauke ir paaiszino kad tai buvo klaida. Bet visa Amerika virte vire, jau žmones pradejo linksmintis ir apvaikszioti pergalės diena.

Szitokios netikros ir klaidingos naujienos ar zinios yra baisiai skaudžios tiems, kuriu vaikai ir mylimieji randasi ant karo fronto.

Karo galas ir taika gali buti labai arti, gali buti jau czia pat už dienos kitos, bet niekas to nežino. Ir Washingtonas tiek žino kiek ir mes. Bet ta taika toli ar arti mes turime laikytis lygsvaros ir nepamesti proto.

Ypacz dabar labai svarbu kad mes pažintume zinias nuo gandu ir paskalu, kad mes atskirtume tikras zinias ir naujienas nuo bobu pasaku.

Kaip Vokietis pasiduos, kaip Naciai bus sumusztai, kaip bus karo galas, tik vienas žmogus gales mums apie tai praneszti. Tas žmogus yra Generolas Eisenhower. O visos kitos zinios, nepaisant isz kur jos ateina ar kas jas skleidžia yra ir bus tik bobu pasakos ir viskas.

Dauguma musu dar atsimena, kaip per ana kara, Lapkriczio (Nov.) 7, 1918 m., iszejo tiek linksmos, kiek klaidingos zinios kad anas karas pasibaige. Žmones linksminos, baliavojo viens kita sveikino ir paskui visi kaip juoda žeme nutilo. Karo pabaiga, taika atejo Lapkriczio (Nov.) 11, 1918 m. Tarp tos pirmos netikros žinios ir palszyvos taikos ir tukrosios, daug, baissai daug mums kareiviu krito ant karo lauko.

Turime dabar gerai apsižiureti kad vel taip nebutu, kad ir mes per anksti neimtume linksmintis ir baliavuoti. Negalime per daug pasitiketi tais žmonėmis, kurie mums zinias atnesza per radija, nes kiekvienas isz ju stengiasi kitiems užbegti už akiu ir praneszti ne tikrai kas atsitiko, bet dar ir kas atsitiks. O jie tankiai, labai tankiai prasiszoksta ir suklysta.

Tikros zinios apie kara priesz Vokiecius yra tos kurios pareina mums isz pat Karo Sztabo, isz Generolo Eisenhower. Jis sako kad Vokiecziau apsigynimo tvirtove vakaruose yra perlauzta, kad Vokiecziau armija jau daugiau nukentejo negu ji gali paneszi. Bet jis perspejo visus ir aizskiai pasake kad dar darbas neuž-

baigtas, kad Alijentams dar yra ir darbo ir prakaito ir vargo.

Kol prieszas dar ginasi, dar muszasi ir dar gali kitas tvirtoves pasistatyti, mes negalime czia namie jau linksmintis, apvaikszioti ir su buteliuku szvesti karo pabaiga ir taika. Mums generolai ir Karo Sztabas jau ne syki aizskino kad Vokiecziai greitai nepasiduos, bet reikes juos muszte iszmusztiti ir Nacius ligi paskutinio kareivio ar iszžudyti ar in nelaisve paimti. Generolai dar nekalba apie taika, bet apie Rusijos ir Amerikos armiju susisiekima ir susiejima. Tada jie ketina pulti Hitleri isz visu pusu ir galutinai sumusztiti. Tada ir tik tada jie prades kalbeti apie taika.

Žinoma, karas gali pasibaigti visai netiketai, kad ir pirma negu szita straipsneli skaitysite, bet jeigu taip butu, tai pirmutinis kuris apie tai žinos tai bus Karo Sztabas ir Generolas Eisenhower, o ne kokis ten korespondentas, kuris tupi Washingtone ir paskalas gaudo ir visokiais gandais mus mulkina ir arzina.

Nieks nelaukia karo pabaigos taip, kaip musu generolai ir kareiviai laukia. Jie vargsta, kenczia ir prakaituoja, mes, czia namie negalime jiems už akiu užbegti ir imti baliavuoti, kaip jie dar ant karo lauko stovi ir krinta.

Bus gana laiko linksmintis ir baliavuoti, kaip karas isz tikro pasibaigs ir musu vaikai bus namie. Labai butu gera ir smagu ant szirdies jeigu mes sziadien linksmintumies ir baliavuotume ir karo pabaiga apvaiksziuotume, ant rytojus iszspagiriurojus gautume telegrama, žinia, kad vakar musu vaikas ant karo lauko krito. Taip per ana kara buvo, taip ir dabar gali buti.

— Laba vakara.
— Laba — nedrasiai jam atsakiau.
— Ar moki giedot?
— Giedot?! — ne drasiai atsiliepiu, žiuredamas in jo smuika.
— Taip, giedot velyku giesmes.
— Juk jus grieziat, bet ne giedat.
— Taip. Mes grieszim ir giedosim.
— O kokias giesmes jus giedosit?
— Velyku giesmes.
— Atsipraszau, bet velyku giesmiu yra daug.
— Mums užteks tik triju.
— Kokiu?
— Szvento Jurgio, Linksma Diena, ir Kristus Dievas musu.
— Gerai, asz jas moku.

"Pasakyk Man Pasaka"

Mamyte, pasakyk man pasaka apie ta sena, žiauria ragana, Ar apie vilka, kurs papjaut norej

Ta geltonplauke; man dar neatej

Miegoti laikas, tada nors viena, dar

Nors viena, nors trumpuke, kad ir ta,

Kuria beveik ant atminties žinau,

Tyliai papasakokie man pirmiau

Negu Smileziu Diedukas atminties važiuos

Manes, ir nusivesz tenai kur tos

Taip meilios, laibos laumes žadina

Gerusius vaikuezius, ir linksmina

Mažulelius deiviu zabovomis. Pradek sakyti pasaka, nes visi Sunkiau man darosi girdeti: smiltis

Smileziu Diedukas pila in ausis.
Akiu vokai vis sunkesni ir sunkesni,
Ir tavo veidas taip toli — toli.
"Seniai, labai seniai, Lietuvoje gyveno su senaja mocziute Jauna sesele, geltonplau..."

ISZ PRAEITIES

BUVO tai pavasaris, Velyku szvente Gailiunu kaime, kuris ir sziadien man lyg veidrodiz atvaizdina mano jaunystes dienas, ir primena man tuos krisztolinius tekanczius szaltinius, ir ta vysznios medi, kuriame pirmu kartu iszgirdau gegute kukuojant, ir Nemuno kranta, ant kurio stovedamas gerejausi plaukianciais ledais, kur atbegusi kaimo mergele prause lediniu vandeniu savo burna, kad butu skaisti per isztisus metus.

Kur tai toli buvo girdetis vargdieniu piemenuku juokai ir daineles, sykiu susiliejančius su pavasario paukszcziau cziulbejimais, ir tuomi tik giedroji saulute džiaugesi ir gerejosi.

Ten grincioje mergele, sededama staklese ir ausdama baltas drobes, dainavo ir džiaugesi, kaip kada ir pati nežinodama isz ko. Viska ta prisiminus rodosi, kad tas dar tik vakar buvo, o vienok tas buvo 1902 metuose, kada velyku vakare augsztai padangese žvaigždutes mirgejo ir szvietė. Visi tie metai praejo, prasirito ir niekad jau jie nesugryž. Bet isz atsiminimu jie vis ne iszdingo. Visi juose buvo nutikimai yra aizskiai atsimenami.

Suskambejo smuikos stygu balsai, pasigirdo jaunimo juodai, ir netrukus asz ten atsiraudau, kad sykiu su kitais praleist velyku nakti. Nuejes ten isz stovejau prie grincios ir nežinojau ka sakyti. Priejo vienas vaikas prie manes, laikydamas smuika vienoj, o szmizdiu antroj rankoj, užkalbino mane:

— Na, grieszk ka nors, szposus czia nekretes, juk žinai, kad per gavenia iszsilieudame užtektinai rugoj Jurgis muzikantui.
— Et, gavenios žiuredamas tai ir numirtum buczki negaves — tycziojosi kitas.
— Taip, vilkas ir Petnyczioj mesa eda.
— Ka tas reiszkia! Asz gaves buczki, be mesos galiu apsieit.
— Eime! — suszuko visi.

Naktis buvo giedra. Menulis aizskiai szvietė. Mes priejome prie ukininko grincios, prie kurios vienas isz mus prisiartines, lengvai pabarszokino in lango stikla. Isz vidaus pasigirdo balsas:

— Kas czia, ir ko reikalauja?
— Leiskit mums palinksmyt jus szeimmyna su velyku szventes giesmemis.
— Labai gerai, mes jus jau seniai laukiame. Meldžiame in vidu.
Suleido mus visus grincios vidun. Mes sueje pagiedojom pora velykiniu giesmiu, o ukininkas mus užtai vaisszino suriu, pyragu, kiauszniais ir kitokiais velyku valgiais.
Taip mes ir praleidome visa

Jis pirsztu suskambino smuikos stygas ir tuoju užtrauke "visi liko, visi liko," o kaimo vaikiniai susikabine poromis eme smagiai ratu suktis ir szokt. Pabaigus griezima, viskas nutilo.

Antanas užsidege papirosa ir lengvai isz jo traukdamas dumus, ir žiuredamas in grincioje per langa spingsanti silpna žibureli, giliai užsimaste, ir jis, nejuoto, kaip papirosa pasiliuosaves jo pirsztuose, iszpuole ant žemes.

Tarpduryje ten pasigirdo plonytis dviejų mergecziu juokas. Vaikiniai visi sužiuro ir tuojuos eme vienas in kita szaitpytis.

— Linksma — praszneko vienas.

— Bene ne velykos — atsiliepie antras.

— Na mergeles dar ne miega — pridure treczias.

— Kur jos miegos! Jos laukia, kad mes joms pagiedotume.

— Kasžin, ar daug margucziu jos duotu mums už pagiedojima?

— E, kas man margutis.

— Tai ko daugiau nori?

— Taigi...

— Buczki!

— Buczki!!! — Ir eme visi juoktis isz szvento Jurgio buczkio.

— O, kam buczkis, o kam margutis patinka.

— Na, grieszk ka nors, szposus czia nekretes, juk žinai, kad per gavenia iszsilieudame užtektinai rugoj Jurgis muzikantui.

— Et, gavenios žiuredamas tai ir numirtum buczki negaves — tycziojosi kitas.

— Taip, vilkas ir Petnyczioj mesa eda.

— Ka tas reiszkia! Asz gaves buczki, be mesos galiu apsieit.

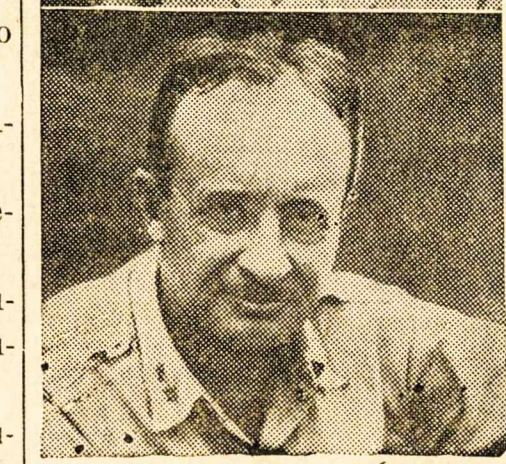
— Eime! — suszuko visi.

Naktis buvo giedra. Menulis aizskiai szvietė. Mes priejome prie ukininko grincios, prie kurios vienas isz mus prisiartines, lengvai pabarszokino in lango stikla. Isz vidaus pasigirdo balsas:

— Kas czia, ir ko reikalauja?
— Leiskit mums palinksmyt jus szeimmyna su velyku szventes giesmemis.
— Labai gerai, mes jus jau seniai laukiame. Meldžiame in vidu.
Suleido mus visus grincios vidun. Mes sueje pagiedojom pora velykiniu giesmiu, o ukininkas mus užtai vaisszino suriu, pyragu, kiauszniais ir kitokiais velyku valgiais.
Taip mes ir praleidome visa

velyku nakti su savo smuikiniu, eidami nuo vieno ukininko prie kito, ir ten giedodami velyku giesmes, ir vis gaudami szita, linksminome kitus ir patys save. — G.

Ateme Manila

1-mas, Brig. Generolas William C. Chase, pirmos kavalerijos dalies vadas, pirmutinis inejes in Manilo miesta, Philippinuose. 2-tras Maj. Generolas Robert S. Beighter, komandierius 37-ta armijos divizija miesto užemime.

Maldu Vainikelis :: Knygele ::

2-7/8 x 4 coliu didumo, 327 Puslapiu; Juodi Apdarai; Aizskus drukas; smagi knygele, 75 Centai.

Rodykle:

Bažnytinis metu padalinimas. Pasnikai. Kalendarorius. Maldos Rytmetines. Vieszpaties malda. Aniuoliszkas Pasveikimimas. Apaszta Sudejimas. Deszintis Dievo prisakymu. Du didžiausi meiles prisakymai. Aktai Tikejimo, Vilties, Meiles ir Gaileszcio. Maldos vakarines. Giesme ant pradžios Misziu. Misziu Maldos. Psalme 45. Giesme Szventas Dieve. Miszparu Maldos. Maldos pirm Iszpaizinties. Perkratymas sanžines. Maldos priesz pat Iszpaizinti. Imdamas nuo kunigo iszriszima. Malda po Iszpaizinties. Litanija apie visus szventus. Prisitaismas prie Szv. Komunijos. Tikejimas in Szv. Sakramenta. Atsidusejimai prie meliau. Jezaus. Malda prie Panos Szvencziausios. Malda prie Aniuolu ir Szv. Dievo. Artindamasis prie Szv. Stalo. Kada kunigas su Szv. Sak. atsisuka. Paszkiaus atiduodamas Dievui garbe kalbek. Malda Szv. Ignaco. Malda su visuotiniais atlaidais. Malda prie Szv. Sakramento po Komunijos. Garbinimas Szv. Sakramento. Malda Szv. Tamosziaus. Malda prie Vieszpaties Jezaus. Malda prie Panos Szvencziausios. Malda Szv. Bernardo prie Szv. Panos Marijos. Ranžanczius prie Szv. Marijos kalbamas. Litanija prie Szv. Panos Marijos. Litanija prie Szv. Antano isz Padvos. Malda prie Szv. Antano. Misziu Mald. už Duszias mirusiuju. Litanija Seldžiausio Jezaus vardo. Maldos po palaiminimo Szv. Sak. Per Procesija. Giesme ant Procesiju. Giesme Laba Nakt. Ministranturas.

Saule Pub. Co., Mahanoy City

1. Kaip mudu vartosime ta arkli, kuri abudu pirkome kad neturime vezimo.
2. O taipgi! paprastai kada asz josiu tada tu eisi pekszczias. O kada tu eisi pekszczias, tada asz josiu raitas.

Sude

— Sudžia; — Tai prisipažinti prie kaltes jog pavogei pinigų isz Antano skrynelės?

Taip, ponas sudžia, vienok praszau sunkiai ne baust.

Turejau vogt, ba norejau atsigrąjint pinigų ka skle-puki pralosziau.

Susimildami, jeigu iszkeliavate in kita miesta ant apsigyvenimo ir geidžete permaintyti laikraszti, prisiunskite savo sena ir nauja adresa ir miesta kuriame gyvenot ir apsistojot, nes be to, negalime jum siuntineti laikraszczio in nauja vieta. Daugelis praszio idant permaintyt adresa, prisiunčia savo varda ir pravarde bet nepaduoda kur gyveno ir in kur iszvažiavo. Tokiu laiszku sziadien aplaikome daug, nes svietas labai maiszosi, o del mus yra nereikalingas sukimas galvos jieszkoti po visas knygas isz kur musu skaitytojas rasze laiszka ir kur seniau gyveno. Jeigu prisiunsite sena ir nauja adresa, tai greicziau galesime permaintyt ir greicziau gausite laikraszti. Kitaip ant mus nerugokite, jog laikraszczio neaplaikote. "Saules Redyste.

PUIKI ISTORIJA

Kapitonas Velnias

TIKTAI, . . . 50c

SAULE PUBLISHING CO., Mahanoy City, Pa.

Giesmiu Knyga Arba Kanticzkos, \$2.00

SAULE PUBLISHING CO., Mahanoy City, Pa. U.S.A.

A - B - CELA

arba pradžia SKAITYMO

...ir... RASZYMO

64 pus., Did. 5x7col. Tiktai, 10c.

"SAULE" MAHANAY CITY, PA.

Pirkie U. S. Bonus Sziadien!

L. TRASKAUSKAS LIETUVISZKAS GRABORIUS

Laidoja kunus numireliu. Pasamdo automobilius del laidotuviu, krisztiniu, vestuviu ir kitokiams reikalams. Telefono Numeras 78. 820 W. Centre St., Mahanoy City